

σμός και τοὺς ἐσῆγκωσεν ὅλους. Τέτοιαις λογῆς θέλει εἵ-
σται καὶ ὁ ἐρχομὸς τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

40. Τότε δύο θέλουσιν εἶσται εἰς τὸ χωράφι —καὶ
ὁ ἕνας πιάνεται καὶ ὁ ἄλλος ἀφίνεται.

41. Δύο ὅπου ἀιέθουν εἰς τὸν μύλον —ἡ μία πιάνε-
ται καὶ ἡ ἄλλη ἀφίνεται.

42. Στέκεστε λοιπὸν ζυπηνητοί, ὅτι δὲν ἤξεύρετε ποί-
αν ὥραν ἔρχεται ὁ Αὐθέντης σας.

43. Ἐκεῖνο ἤξεύρετε, ὅτι ἂν ᾗθελεν ἡξεύρει ὁ αὐθέν-
της τοῦ σπιτίου εἰς ποίαν βίγλαν τῆς νυκτός⁶¹ ἔρχεται ὁ
κλέπτης, ᾗθελεν ἀγρυπνᾶ καὶ δὲν ᾗθελεν ἀφήσει τὸ σπῆτι
του νὰ τὸ τρυπήσουν.

44. Διὰ τοῦτο ἄς εἴστε καὶ ἐσεῖς ἔτοιμοι, ὅτι τὴν ὥ-
ραν ὅπου δὲν λογαριάζετε ἔρχεται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

45. Ποῖος λοιπὸν εἶναι ἐκεῖνος ὁ ἐμπιστευμένος δοῦ-
λος καὶ φρόνιμος, τὸν ὅποιον ἐκατάστησεν ὁ αὐθέντης
του εἰς τοὺς δούλους του, νὰ τοὺς δίδει τὸ φαγί τους εἰς
τὴν ὥραν τους;

46. Καλότυχος εἶναι ἐκεῖνος ὁ δοῦλος τὸν ὅποιον, ὅ-
ταν ἔλθῃ ὁ αὐθέντης του, θέλει τὸν εὖρεῖ νὰ κάμνῃ ἔτσι.

47. Βέβαια σὰς λέγω, ὅτι εἰς ὅλα του τὰ ὑπάρχοντα
θέλει τὸν καταστήσει.

48. Ἀμὴ ἂν εἴπῃ ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος μέσα εἰς
τὴν καρδίᾳ του: “Ὁ αὐθέντης μου ἀργεῖ νὰ ἔλθῃ,”

49. καὶ νὰ ἀρχίσῃ νὰ δέρνηι τοὺς συνδούλους του, καὶ
νὰ τρώγῃ, νὰ πίνει μὲ τοὺς μεθυστάδες,

50. ὁ αὐθέντης τοῦ δοῦλου ἐκεῖνου θέλει ἔλθῃ εἰς μίαν
ἡμέραν ὅπου δὲν ἐλπίζει καὶ εἰς μίαν ὥραν ὅπου δὲν ἐγνω-
ρίζει.

51. καὶ θέλει τὸν χωρίσει, καὶ τὸ μερικὸν του θέλει
τὸ βάλῃ μὲ τοὺς ὑποκριτάς· ἐκεῖ θέλει εἶσται τὰ κλάματα
καὶ τὸ τρίζιμον τῶν ὀδόντων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ'

»ΤΟΤΕ θέλει ὁμοιωθεῖ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέ-
κα παρθένας, οἱ ὅποιες ἐπῆραν τὲς λαμπάδες τους
καὶ ἐβγήκαν νὰ συναπαντήσουν τὸν νυμφίον.⁶³

2. Καὶ οἱ πέντε ἀπὸ τούτες ᾗταν φρόνιμες, καὶ αἱ
πέντε λωλαί.

3. Αἱ ὅποιες λωλές, ὡσὰν ἐπῆραν τὲς λαμπάδες τους,
δὲν ἐπῆραν μαζί τους λάδι.

4. Ἀμὴ αἱ φρόνιμες ἐπῆραν λάδι εἰς τὰ ἀγγεῖα τους
μὲ τὲς λαμπάδες τους.

5. Καὶ ἔστωντας νὰ ἀργήσῃ ὁ νυμφίος, ἐνύσταζαν ὅ-
λες καὶ ἐκοιμοῦνταν.

6. Καὶ τὰ μεσάνυχτα ἔγινε βοή: “Νά ὁ νυμφίος ὅπου
ἔρχεται, ἐβγαῖτε νὰ τὸν ἀπαντήσετε.”

7. Τότε ἐσηκώθησαν ὅλες ἐκεῖνες οἱ παρθένας καὶ ἐ-
τοίμασαν τὲς λαμπάδες τους.

8. Καὶ οἱ λωλές εἶπαν τὲς φρόνιμες: “Δότε μας ἀπὸ
τὸ λάδι σας, ὅτι οἱ λαμπάδες μας σβοῦσιν.”

9. Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ φρόνιμες καὶ εἶπαν: “Μήπως
καὶ δὲν φθάσει καὶ ἐμᾶς καὶ ἐσᾶς· σύρτε καλύτερα εἰς ἐ-
κείνους ὅπου τὸ πουλοῦσι καὶ ἀγοράσετε διὰ λόγου σας.”

10. Πηγαίνοντας αὐτὲς νὰ ἀγοράσουν, ᾗλθεν ὁ νυμ-
φίος, καὶ οἱ ἔτοιμες ἐμπῆκαν μετ' αὐτὸν εἰς τοὺς γά-
μους, καὶ ἐσφαλίσθη ἡ πόρτα.

11. Ὑστερον ᾗλθαν καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένας, λέγουσαι:
“Αὐθέντη, αὐθέντη, ἀνοιξέ μας,”

12. Ἀμὴ ἐκεῖνος τὲς ἀπεκρίθη: “Ἀληθινὰ σὰς λέγω,
δὲν σὰς γνωρίζω.”

13. Ἀγρυπνεῖτε λοιπὸν, ὅτι δὲν ἤξεύρετε τὴν ἡμέραν
οὐδὲ τὴν ὥραν εἰς τὴν ὅποιαν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχε-
ται.

⁶¹ ἡγλαί τῆς νυκτός
ἢ δ'

⁶³ γαμβρόν

14. Διὰ τὸ ὥσάν ἕνας ἄνθρωπος θέλοντας νὰ ταξιδέψῃ ἐκέλευσε τοὺς δουλευταῖδες του καὶ τοὺς ἐπαράδωκε τὰ ὑπάρχοντά του·

15. καὶ ἄλλον ἔδωκε πέντε τάλαντα, καὶ ἄλλον ἔδωκε δύο, καὶ ἄλλον ἔδωκεν ἕνα· κάθε ἕνα, κατὰ τὴν δύναμίν του· καὶ ἐμίσησε παρευθὺς.

16. Καὶ ἐκεῖνος ὅπου ἐπῆρε τὰ πέντε τάλαντα, παγαίνοντας ἐδούλευσε μετ' αὐτά καὶ ἔκαμεν ἄλλα πέντε τάλαντα.

17. Ὁμοίως καὶ ἐκεῖνος ὅπου ἐπῆρε τὰ δύο, ἐκέρδισε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο.

18. Ἀμὴ ἐκεῖνος ὅπου ἐπῆρε τὸ ἕνα, παγαίνοντας ἔσκαψε τὴν γῆν καὶ ἐπαράχωσεν τὸ ἀσῆμι τοῦ αὐθεντοῦ.

19. Καὶ ὕστερα μὲ πολλὴν καιρὸν, ἦλθεν ὁ αὐθέντης τῶν δούλων ἐκείνων· καὶ κάμει λογαριασμὸν μετ' αὐτοῦς.

20. Καὶ ἦλθεν ἐκεῖνος ὅπου ἐπῆρε τὰ πέντε τάλαντα, καὶ ἤφερεν ἄλλα πέντε τάλαντα, λέγωντας: "Αὐθέντη, μὲ ἔδωκες πέντε τάλαντα; Ἰδές, νὰ ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδισα μετ' αὐτά·"

21. Καὶ λέγει τὸν ὁ αὐθέντης του: "Γεῖά σου, ὦ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· εἰς τὰ ὀλίγα ἔγινες ἐμπιστευμένος, θέλω σὲ καταστήσει εἰς πολλὰ· ἔμπα μέσα εἰς τὴν χαρὰν τοῦ αὐθεντοῦ σου.

22. Καὶ ἦλθε καὶ ἐκεῖνος ὅπου ἐπῆρε τὰ δύο τάλαντα, καὶ λέγει: "Αὐθέντη, δύο τάλαντα μὲ παράδωκες· νὰ ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδισα μετ' αὐτά·"

23. Λέγει τὸν ὁ αὐθέντης του: "Γεῖά σου, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ ἐμπιστευμένε· εἰς τὰ ὀλίγα ἔγινες ἐμπιστευμένος, εἰς πολλὰ θέλω σὲ καταστήσει· ἔμπα εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου·"

24. Ἦλθε καὶ ἐκεῖνος ὅπου ἐπῆρε τὸ ἕνα τάλαντον,

καὶ λέγει: "Αὐθέντη, ἐγὼ σὲ ἐγνώρισα πῶς εἶσαι ἄνθρωπος σκληρός, θερίζοντας ἐκεῖ ὅπου δὲν ἔσπειρες καὶ μαζώνοντας ἐκεῖ ὅπου δὲν ἐσκόρπισες.

25. Καὶ ἔστοντας νὰ φοβηθῶ, ἐπῆγα καὶ ἐπαράχωσα τὸ τάλαντόν σου εἰς τὴν γῆν· ἰδές, νὰ ὅπου ἔχεις τὸ ἐδικόν σου·"

26. Ἀπεκρίθη αὐθέντης του καὶ λέγει τὸν: "Ὡ κακὲ δοῦλε καὶ ὀκνέ, ἤξευρες ὅτι ἐγὼ θερίζω ἐκεῖ ὅπου δὲν ἔσπειρα καὶ μαζώνω ἐκεῖ ὅπου δὲν ἐσκόρπισα.

27. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ δώσεις δανεικὸν τὸ ἀργύριόν μου·⁶⁴ καὶ ἐρχόμενος ἐγώ, ἦθελαι πάρει τὸ δικό μου μὲ τὸν κάματον.

28. Ἐπάρετε λοιπὸν ἀπ' αὐτὸν τὸ τάλαντον καὶ δότε το ἐκείνου ὅπου ἔχει τὰ δέκα τάλαντα.

29. Διὰ τὴν κάθει ἕνας ὅπου ἔχει θέλει τοῦ δοθεῖ καὶ θέλει περισσευθεῖ· ἀμὴ ἀπ' ἐκεῖνον ὅπου δὲν ἔχει, καὶ ἐκεῖνο ὅπου ἔχει θέλει παρθεῖ ἀπ' αὐτόν.

30. Καὶ ἐκείτον τὸν ἄχρηστον δοῦλον ἐβγάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ θέλει εἶσται τὸ κλαύσιμον καὶ τὸ τρέξιμον τῶν ὁδόντων·"

31. Καὶ ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὴν δόξαν του καὶ ὅλοι οἱ ἄγιοι ἄγγελοι αὐτοῦ μαζί του, τότε θέλει καθίσει εἰς τὸν θρόνον τῆς δόξης του.

32. Καὶ θέλουσι μαζωχθεῖ ὁμπροστά του ὅλα τὰ ἔθνη, καὶ θέλει τοὺς χωρίσει ἕνα ἀπὸ τὸν ἄλλον, καθὼς ὁ ποιμένας χωρίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τὰ κατσίκια.

33. Καὶ θέλει βάλει τὰ πρόβατα ἀπὸ τὴν δεξιάν του, καὶ τὰ κατσίκια ἀπὸ τὴν ἑσθρὴν του.

34. Τότε θέλει εἰπεῖ ὁ βασιλεὺς ἐκείνους ὅπου εἶναι ἀπὸ τὴν δεξιάν του μερίαν: "Ἐλᾶτε ἐσεῖς οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου, κληρονομήσετε τὴν βασιλείαν ὅπου σᾶς ἐτοιμάσθη ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου.

⁶⁴ τοὺς τραπεζίτας, ἡ-
γουν ἐκείνους ὅπου δα-
νεῖζονται